

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122207111
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122207111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátenej názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2.078,18 eura, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 378,18 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.08.2022 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej právo na primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2.078,18 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9Csp/8/2022 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, voči terajšej žalovanej, úspešná v uplatňovanom nároku, rozsudkom Okresného súdu Prešov, pod sp. zn. 9Csp/8/2022, zo dňa 11.4.2022 (ďalej len Základné konanie), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.5.2022. Súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o pôžičke č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Súd rozhodol, že žalovaná (aj terajšia žalovaná) je povinná vydať mi bezdôvodné obohatenie vo výške 278,18 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 16.02.2022 do zaplataenia. Ďalej určil, že zmluvná podmienka, uvedená v zmluve o pôžičke č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 nachádzajúca sa v časti KLIENT, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke, č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 nachádzajúca sa v časti KLIENT, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zákon") poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VU'B, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som

oprávnený odvolať svoj súhlas najneskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu. Súhlasím, aby Spoločnosť poskytovala moje osobné údaje v rozsahu identifikačných údajov uvedených v tejto Zmluve, údajov týkajúcich sa mojich záväzkových vzťahov medzi mnou a Spoločnosťou a údajoch o plnení mojich záväzkov vyplývajúcich z týchto vzťahov a za účelom uvedeným v Informácii podľa § 10 Zákona (ďalej len „Informácia“) prevádzkovateľovi Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb, v skratke NBCB, Identifikačné číslo: 420 534 04, so sídlom Cintorínska 21, 811 08 Bratislava zapísané v registri záujmových združení právnických osôb vedenom Krajským úradom v Bratislave. Svoj súhlas udeľujem na dobu 5 rokov v prípade neakceptácie návrhu Zmluvy jednou zo zmluvných strán. V prípade vzniku zmluvného vzťahu svoj súhlas udeľujem na dobu 10 rokov po uhradení všetkých mojich záväzkov voči Spoločnosti v súlade s platnou právnou legislatívou. Tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v lehote stanovenej týmto súhlasom sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracúvanie a tým porušovanie mojich práv a právom chránených záujmov ako dôsledku takéhoto spracúvania.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: - odôvodnenie 7.2.: „Jednotiaci dôvod neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v časti zmluvy - KLIENT. Uvedená časť zmluvy je písaná písmom ledva vo veľkosti 1mm a hustým riadkovaním. Nie je možné ju prečítať bez pomoci prostriedkov na zväčšovanie textu. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Prítom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú praktiku a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať. Podľa NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 - Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Súd správne a v súlade s § 153 ods. 4 OSP určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky, uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd. Uvedená časť zmluvy bola napísaná v nasledujúcom formáte - Prehlasujem, že vyššie uvedené údaje sú úplné a pravdivé a splnomocňujem týmto Spoločnosť na overenie údajov a na zistenie ďalších informácií, ktoré bude Spoločnosť považovať v súvislosti so schválením tejto Zmluvy za nevyhnutné. Súd je presvedčený, že ak by žalovaný obdržal rozsudok písaný vo formáte ako je ukážka, tento by bez ďalšieho taktiež považoval za nezrozumiteľný. Len na okraj súd poukazuje napríklad na Slovenskú technickú normu - STN 01 6910 z 04/2011 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa bodu 15.3. ktorej - Textový procesor umožňuje použiť viaceré druhy písma rozličných veľkostí. V úradných a obchodných listoch sa používa písmo väčšie ako 10 bodov. Odporúča sa stojaté písmo veľkosti 12 bodov. Pri vyhotovovaní písomností sa odporúča používať F. G. H. (pätkové písmo) alebo Arial (bezpätkové písmo). Tento rozsudok je písaný písmom F. G. H. o veľkosti 12 bodov pričom ukážka má veľkosť písma F. G. H. 5,5. 7.3. Samotný spôsob spracovania zmluvy žalovaným vedie k záveru o neprijateľnosti časti zmluvy - KLIENT a teda zmluvných podmienok tam uvedených.“ - odôvodnenie 8.: „Neplatnosť časti zmluvy - KLIENT vedie ďalej k záveru, že neplatná je aj inkorporačná doložka o súčasťach zmluvy vo forme Podmienok a Všeobecných obchodných podmienok. Tento záver vedie k tomu, že zmluva neobsahuje dátum splatnosti 1. splátky a ďalších splátok, ktoré sú uvedené len vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 6.2. - splatnosť v 20. deň v mesiaci a bode 6.4. - prvá splátka je splatná v nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Uvedené spôsobuje nedostatok náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., čo podľa § 11 ods.1 písm.b) vedie k bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy. Rovnako aj doba trvania zmluvy je uvedená iba v bode 12.1. Všeobecných obchodných podmienok, a preto platí záver z predchádzajúceho odseku.“ - odôvodnenie 9.: „Keďže úver bol bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa bola povinná vrátiť iba poskytnutú istinu.“ - odôvodnenie 9.2.: „Ak žalobkyňa prevzala úver vo výške 1399 € a vrátila sumu 1677,18 €, tak žalovaný je povinný vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 278,18 €.“

Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie (ďalej aj ako „PFZ“) za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. Na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške splňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Žalovaný nielenže v Zmluve o pôžičke č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 (ďalej len Zmluva) používala neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konala spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 278,18 eura, čiže zo strany žalovanej sa jednalo o viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, PFZ preto požaduje vo výške 2 078,18 eura, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila o sumu 278,18 eura, v Zmluve používala dve neprijateľné zmluvné podmienky, pričom za každú požaduje 600,- eur a že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov požaduje tiež 600,- eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/8/2022, zo dňa 11.04.2022 a jeho odôvodnením, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ, ani rozširovať, ani zužovať.

Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení uviedla, že pri výklade ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“) je nevyhnutné, aj v záujme eliminácie jeho možného zneužitia, sledovať jeho účel. Zákonodarca podľa názoru žalovanej uvedeným ustanovením nesledoval to, aby dôsledkom akejkoľvek úspešnej obrany spotrebiteľa v spore bol automaticky vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie je podľa názoru žalovanej na mieste ako osobitná kompenzácia nemajetkovej ujmy vzniknutej spotrebiteľovi v konkrétnej situácii, pričom takáto ujma musí byť nie len tvrdená, ale aj preukázaná. Priznanie osobitného zadosťučinenia z dôvodu úspechu v súdnom spore, bez preukázania naplnenia hypotézy vyžadovanej v ust. § 3 ods. 5 ZoOS, by bolo preto vybočením zo základných princípov civilného sporového poriadku, ktorý stanovuje rovné postavenie strán sporu a spravodlivú ochranu práv a právom chránených záujmov. Požadované primerané finančné zadosťučinenie považujeme za viac než neprimerané. Žalobca požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.078,18 eura. Žalobcovi bol však poskytnutý úver vo výške 1.399,- eur. Požadované zadosťučinenie je skoro 2x také vysoké ako poskytnutý úver a tiež niekoľko krát prekračuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. Priznaním finančného zadosťučinenia žalobcovi v požadovanej výške došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa a k aprobovaniu konania, ktorým sa žalobca snaží zneužiť svoje postavenie a ustanovenia zákona upravujúce ochranu spotrebiteľa a získať tak pre seba majetkový prospech. Takémuto konaniu podľa názoru žalovanej nemožno poskytnúť súdnu ochranu. Poukázala na Rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/31/2021 zo dňa 14.05.2021: „Vzhľadom na vyššie uvedené súdom vymedzené kritéria má súd za to, že suma vo výške 150,- eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok vo veci sp. zn. 19Csp/102/2018 a je ním aj odôvodnenie tohto rozsudku) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre

žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a zároveň bude odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobil, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustil do sporu s ním. Na druhej strane však finančné zadostučinenie nemôže predstavovať neprímerané obohacovanie spotrebiteľov. Ako bolo uvedené vyššie pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Súd považuje sumu vo výške 150,- eur za primeranú.“

Žalobkyňa v replike uviedla, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o pôžičke č. 1084587417 zo dňa 09.08.2012 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva vedúceho k vzniku bezdôvodného obohatenia a určeniu NZP. V zmysle právoplatného rozsudku prvoinštančného súdu vydaného v základnom konaní úspešne uplatnila porušenie svojho práva, ako aj povinnosti žalovanej ustanovenej týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím naplnila hypotézu právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Porušením primárnej povinnosti zo strany žalovanej došlo k vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a v následnom vydaní bezdôvodného obohatenia, ako aj určeniu NZP. Uplatnenie PFZ na súde je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného porušenia práv spotrebiteľa vedúceho k vzniku ujmy. Pripustením argumentácie žalovanej by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovanej dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. Žalovaná v základnom konaní neprejavila žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažila využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že táto jej argumentácia nemala oporu v hmotnom práve, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných rovnakých súdnych konaní o nesprávnosti svojej obrany, v ktorých už bola so svojimi právnymi názormi neúspešná. Práve postupom, keď žalovaná nenáležitými prostriedkami procesnej obrany popierala nárok, stresové situácie a psychické vypätie len stupňovala. Ak by analogicky použila terminológiu trestného práva, tak súdy by mali, pri úvahách o výške PFZ, zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom, špeciálnu recidívu dodávateľov a pri opakovaní porušení spotrebiteľského práva PFZ zvyšovať a nie znižovať. Je nepochybne zrejmé, že žalovaná zo zmlúv s rovnakým alebo obdobným obsahom inkasuje splátky aj v súčasnosti. Taktiež PFZ je inštitút, ktorý má plniť prevenčnú funkciu nielen voči žalovanej, aby sa k používaniu takýchto nekalých praktík opätovne neuchyľovala, ale aj voči ostatným dodávateľom na finančnom trhu. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017: „Inštitút primeraného finančného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä požívanie adjektíva „odradzujúci“). A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.“ Výška finančného zadostučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadostučinenia je jeho primeranosť. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považujem uplatnenú výšku primeraného finančného zadostučinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadostučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadostučinenie má tiež odradiť žalovanú, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanej, aby sa nedopúšťala recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Čo sa týka výšky PFZ poukázala na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a aj na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, zo dňa 24.09.2015, v spojení s

rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/471/2015, zo dňa 28.06.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30.01.2019, ktorým bolo priznané PFZ vo výške 1 194,98 eura, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život, ale konaním žalovanej došlo k zníženiu rodinného rozpočtu a životnej úrovne. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovanej voči svojim pochybeniam je uplatnená suma 2 078,18 eura, nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže splniť..

Žalovaná v duplike uviedla, že z praxe je verejnosti známe, že finančné zadosťučinenie sa priznáva v základnej sadzbe 50,- eura a v mimoriadne odôvodnených prípadoch sumu 100,- eur a viac, za individuálneho posúdenia skutočného porušenia, správania sa dlžníka / dodávateľa atď. Žalobkyňa úver predčasne splatila na vlastnú žiadosť dňa 26.08.2013. Až v roku 2022 dospel žalobkyňa k záveru, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a tiež k tomu, že ide o bezúročný úver. Zmluva bola uzatvorená pred viac ako desiatimi rokmi a v súčasnosti už uvedený zmluvný typ nepoužíva. Nie je jej teda zrejme ako by priznaním zadosťučinenia, ktoré 2x prekračuje výšku poskytnutého úveru, malo dôjsť k naplneniu účelu odradiť žalovanú, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia poukázala na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/13/2021, zo dňa 31.01.2022, v ktorom Krajský súd Prešov potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné, vo veci spotrebiteľskej zmluvy s mnohonásobne vyšším úverovým rámcom 2800,- eur a priznal žalujúcej strane primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,- eur (približne 7% z úveru). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1CoCsp/21/2022 z 27.09.2020, žalobkyňa svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľky. Žalobkyňa neuviedla, či konanie žalovaného a následné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia ako aj určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote. Pri neexistencii špecifických kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, okrem „primeranosti“, a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd prihliadal najmä na výšku žalovanou získaného bezdôvodného obohatenia a na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a za primerané okolností považuje primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 192,63 eura, ktoré pozostáva zo sumy 92,63 eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie za to, že žalovaná sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila (1/4 zo sumy 370,51 eura) a zo sumy 100,- eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie za uplatnenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere - dostupná pôžička žalovanou. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/32/2020 z 29.09.2020 „Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút premeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a splňať požiadavku primeranosti“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/23/2022 z 28.07.2022: V prejednávanej veci neboli žalobkyňou tvrdené a ani preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške 748,23 eura. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd prihliadol najmä na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne, ďalej ich dosah na sféru individuálnych preferencií žalobkyne, ako aj závažnosť porušenia práv žalobkyne. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu, ktorá podľa právoplatného rozsudku nemala všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobkyňa pri uhrádzaní úveru uhradila v prospech veriteľa viac o 448,23 eura. Domohla sa vrátenia, resp. vydania bezdôvodného obohatenia, pričom táto okolnosť mohla mať negatívny vplyv na finančnú a sociálnu situáciu žalobkyne, hoci tieto okolnosti v priebehu konania žalobkyňa ani len netvrdila. Získané bezdôvodné obohatenie jej bolo do rodinného rozpočtu vrátené, teda k priamej ujme nedošlo. Nemateriálne okolnosti, ktoré mohli vyplývať z takéhoto porušenia práva spotrebiteľa tvrdené neboli. Odvolací súd považoval za dôvodné kompenzovať žalobkyňu len

odhodlanie podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia a znášať určité obdobie, počas konania, neistotu z výsledku sporu. Pokiaľ sa týka nároku v súvislosti s vyhlásením zmluvnej podmienky za neprijateľnú, ktorá bola medzi stranami sporu v úverovom vzťahu dojednaná, nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy, resp. k aplikácii zmluvnej pokuty čo i len pristúpil. Je pravdou, že táto sankcia síce hrozila, avšak žalovaným uplatňovaná aj napriek porušeniu zmluvných dojednaní, nebola. Preto niet dôvodu považovať za zásah do nemajetkovej sféry žalobkyne ako spotrebiteľky v rozsahu, ktorý by predstavoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur. Aj v tomto prípade je možné žalobkyni zohľadniť len neistotu z výsledku rozhodnutia o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Odvolací súd preto považuje za spravodlivé primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 100 eur, pretože neexistujú spravodlivé dôvody na priznanie vyššej náhrady. Žiadne iné dôvody tvrdené neboli. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/49/2020 z 25.03.2021: Odvolací súd má za to, že nepriaznivý dôsledok v zmysle povinnosti osoby, voči ktorej bol nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatnený, musí zodpovedať povahe súkromného práva, pričom v súkromnom práve sankcia nie je trestom ani inštitútom nahrádzajúcim iné právne inštitúty. V konkrétnom súdnom prípade neboli tvrdené a z dôkazov ani nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške akú za primeranú mala žalobkyňa a za akú, ako za primeranú, ju mal súd prvej inštancie. Súdom prvej inštancie na pojednávanie, ktoré na prejednanie veci v štádiu po zrušení pôvodného rozsudku nariadil na deň 17.08.2020 žalobkyňu nepredvolal, čo nie je v rozpore s ustanovením § 178 ods. 1 CSP nakoľko žalobkyňa bola právne zastúpená. Vec prejednal v jej neprítomnosti, jej právny zástupca ako jediný argument uviedol rozhodovaciu prax odvolacieho súdu v obdobných veciach kedy má byť priznávané finančné zadosťučinenie vo výške bezdôvodného obohatenia, poukazujúc na viacnásobné porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky zo strany žalovaného, ktorá sa dosiahla jednak vyhlásením neprijateľnej zmluvnej podmienky a taktiež aj vydania bezdôvodného obohatenia. S argumentom právneho zástupcu žalobkyne o tom, že kritériom preukazujúcim primeranosť požadovanej výšky zadosťučinenia má byť to, že v obdobných prípadoch odvolací súd vychádza zo sumy bezdôvodného obohatenia, nie je možné súhlasiť. Kritériom kvantifikácie by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Ich dosah na sféru individuálnych preferencií žalobkyňa ako spotrebiteľka ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľky. Žalobkyňa k týmto exemplifikatívne uvedeným okolnostiam porušenia práva nič neuviedla, za tejto situácie kritériu primeranosti finančného zadosťučinenia, proporcionality, nemohla podľa odvolacieho súdu zodpovedať čiastka, ktorú súd prvej inštancie priznal žalobkyni ako finančné zadosťučinenie, čo zakladalo dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Súdom prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie 985,50 eura zodpovedajúce sume bezdôvodného obohatenia, vydania ktorej sa žalobkyňa domohla v inom konaní, nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach žalobkyňou preukázané, argumentačne nebolo podložené ani súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 385 CSP vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 50 eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúceho výroku žalobu zamietol. Suma 50 eur je po celkovom zhodnotení veci pri neexistencii tvrdenia žiadnych rozhodných skutočností sumou postačujúcou a je tak primeraným finančným zadosťučinením žalobkyne. Podľa rozsudku Okresného súdu Prešov 13Csp/135/2019 z 18.01.2022 „V danom prípade pritom žalobca svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy s tým, že svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní podaním žaloby a tým, že žalovaný sa chcel na jeho úkor bezdôvodne obohatiť (pozn. súdu: čo však nebolo predmetom uvedeného konania a meritórneho posudzovania veci samej v ňom, a tento záver a najmä výška údajného zamýšľaného bezdôvodného obohatenia z uvedeného rozhodnutia súdu nijako nevyplýva – najmä ak žalobca pred uplatnením dohody o zrážkach zo mzdy neuhradil ešte ani len istinu z jemu poskytnutých finančných prostriedkov). Žiadne iné okolnosti, ktoré by bližšie odôvodňovali ním uplatnenú výšku zadosťučinenia, pritom neuviedol. Žalobca neuviedol žiadne bližšie okolnosti predchádzajúce uplatneniu práva na súde (v konaní vedenom pod sp. zn. 11Csp/109/2017), zohľadňujúce napr. jeho neúspešnú reklamáciu alebo predsúdne upozornenie na porušenie práva (že žalovaný pred súdnym konaním nedbal na jeho výhrady), pre ktoré podal žalobu, resp. ako uviedol, svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní podaním žaloby, a ani či konanie žalovaného a následné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. „Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod.“ (rozsudok KS v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/32/2020 z 29.9.2020). Zvýšená odmeňujúca

funkcia zadosťučinenia pre spotrebiteľa (za to, že sa pustil do sporu so žalovaným) by mohla vystupovať do popredia napr. najmä vtedy, ak by žalobca tvrdil, že zodpovedná osoba pred podaním žaloby odmietla akceptovať jeho (oprávnené) výhrady (prípadne reklamáciu), spoliehajúc sa možno na to (bez hrozby osobitného negatívneho následku), že spotrebiteľ pre obťaženie nebude uplatňovať alebo brániť svoje práva na súde (skúsime, či nám to „neprejde“), a ak jej to (zodpovednej osobe) aj neprejde, nebude to mať pre ňu citeľnejšie následky (lebo spotrebiteľovi potom dodatočne aj tak na podklade rozhodnutia súdu vyhovie len v tom, čo mala urobiť už dávno). Táto stránka je však pri nedostatku tvrdení o predchádzajúcich výhradách spotrebiteľa adresovaných dodávateľovi (zodpovednej osobe) a pri jeho zastúpení advokátom, tak ako tomu bolo aj v tomto prípade, oslabená, nakoľko negatívny prístup zodpovednej osoby, ak nevyhovie oprávneným požiadavkám spotrebiteľa zastúpeného advokátom, má svoj odraz aj v povinnosti nahradiť spotrebiteľovi jeho trovy právneho zastúpenia, a žiadne osobitné úsilie od spotrebiteľa spravidla nevyžaduje. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a všetky súdu známe okolnosti tohto prípadu, podľa ktorých bol žalobca v pôvodnom konaní zastúpený advokátom, netvrdil, že by dodávateľa (zodpovednú osobu) pred pôvodným konaním neúspešne upozornil na neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy (porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi), so súdnym konaním má skúsenosti (viacero súdnych konaní), k požiadavke zadosťučinenia neuviedol žiadne negatívne dôsledky porušenia práva zo strany dodávateľa (dohody o zrážkach zo mzdy) v okolnostiach tohto prípadu na jeho súkromný či spoločenský život, a ani to, že by od žalovaného ešte pred podaním svojej žaloby niečo neúspešne žiadal alebo reklamoval, pričom pred uplatnením dohody o zrážkach zo mzdy neuhradil ešte ani len istinu z jemu poskytnutých finančných prostriedkov, mal súd za to, že žalobca (zastúpený advokátom) netvrdil a nepreukázal také okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie finančného zadosťučinenia v ním požadovanej výške 1.006,63 eura, a preto súd v danom prípade uvažoval len o základnej sume primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50,- eur tak, ako ju v obdobných prípadoch priznáva aj Krajský súd v Prešove (napr. v rozsudku sp. zn. 9CoCsp/49/2020, 17CoCsp/32/2020).“

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 11.04.2022, sp. zn. 9Csp/8/2022, rozhodol:

U r č u j e, že úver poskytnutý na základe zmluvy o pôžičke č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 278,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 16.02.2022 až do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

U r č u j e, že zmluvná podmienka, uvedené v zmluvne o pôžičke č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 nachádzajúca sa v časti KLIENT, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke, č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 nachádzajúca sa v časti KLIENT, v znení:

„Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VU'B, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VU'B, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najneskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu. Súhlasím, aby Spoločnosť poskytovala moje osobné údaje v rozsahu identifikačných

údajov uvedených v tejto Zmluve, údajov týkajúcich sa mojich záväzkových vzťahov medzi mnou a Spoločnosťou a údajoch o plnení mojich záväzkov vyplývajúcich z týchto vzťahov a za účelom uvedeným v Informácii podľa § 10 Zákona (ďalej len „Informácia“) prevádzkovateľovi Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb, v skratke NBCB, Identifikačné číslo: 420 534 04, so sídlom Cintorínska 21, 811 08 Bratislava zapísané v registri záujmových združení právnických osôb vedenom Krajským úradom v Bratislave. Svoj súhlas udeľujem na dobu 5 rokov v prípade neakceptácie návrhu Zmluvy jednou zo zmluvných strán. V prípade vzniku zmluvného vzťahu svoj súhlas udeľujem na dobu 10 rokov po uhradení všetkých mojich záväzkov voči Spoločnosti v súlade s platnou právnou legislatívou. Tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v lehote stanovenej týmto súhlasom sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracúvanie a tým porušovanie mojich práv a právom chránených záujmov ako dôsledku takéhoto spracúvania.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 2.078,18 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 11.04.2022, sp. zn. 9Csp/8/2022 určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o pôžičke č. 1084587417, zo dňa 09.08.2012 je bezúročný a bez poplatkov, zaviazal žalovanú vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 278,18 eura a určil neprijateľnosť 2 zmluvných podmienok v Zmluve o pôžičke č. 1084587417.

Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti ako žalobca proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde.

Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

V konaní bol základný predpoklad na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia preukázaný tým, že žalovaná (právny predchodca) ako predávajúci používaním neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve porušila svoju povinnosť podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Žalovaná zároveň porušila ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, čo malo za následok určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia. V danom prípade to bola práve žalovaná (právny predchodca), ktorá tieto ustanovenia pripravila a zakomponovala do spotrebiteľskej zmluvy. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre určenie výšky nároku musí žalobkyňa objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pociťovala a prežívala. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vzniknutej resp. hrozacej ujmy, okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovanej, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ale primeraný.

Súd má za to, že pre žalobkyňu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 378,18 eura a to 278,18 eura za vydanie bezdôvodného obohatenia (uvedená suma v sebe zahŕňa aj určenie, že úver je bez úročný a bez poplatkov, keďže sa jedná o predbežnú otázku pri vydaní bezdôvodného obohatenia) a 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy odôvodňujúce výšku primeraného zadosťučinenia a na pojednávanie sa napriek predvolaniu nedostavila. Súd preto pri výške vychádzal zo sumy, o ktorú sa žalovaná chcela na úkor žalobkyne obohatiť a zo skutočností, že žalobkyňa musela svoj nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uplatniť na súde. Súd pri výške zohľadnil aj časový aspekt podanej žaloby, keď žalobkyňa uplatnila svoj nárok po 10 rokoch od uzavretia zmluvy. Taktiež súd prihliadol na skutočnosť, že zmluvne podmienky neboli voči žalobkyni aplikované, resp. žalobkyňa neuviedla aká ujma jej v súvislosti s nimi vznikla. Súd preto s prihliadnutím na intenzitu zásahu ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 378,18 eura. Touto sumou budú naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, a preto v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).